

skab. Man skal huske på, hvor længe folk skal leve i Danmark for at kunne søge dansk statsborgerskab, og at man ønsker at beskytte de ganske få – det erkender jeg – som opnår deres danske statsborgerskab ved hjælp af svig, inden jeg simpelt hen for noget nær en tåbelighed.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Efter besættelsen af Danmark var der heldigvis folk, som var meget imod, at man indførte straffe med tilbagevirkende kraft. Det var jo ikke, fordi de støttede dem, der havde været håndlangere for den nazistiske besættelsesmagt, men fordi de syntes, man måtte opretholde nogle retsprincipper, uanset hvem der var tale om.

I denne sag er der jo tale om en ganske lille gruppe mennesker, og det vil næppe have den store betydning, hvad enten vi vedtager det ene eller det andet. Derfor er det udelukkende et spørgsmål om principper, og derfor bliver hr. Lars Kramer Mikkelsen altså nødt til at forklare: Hvorfor har Socialdemokratiet lige præcis valgt dette emne til at insistere på, at man ikke opretholder den grundsætning, at folk kun kan straffes for noget, de ved, de kan straffes for på det tidspunkt, hvor den pågældende handling bliver begået?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

I denne sammenhæng taler vi ikke om mennesker, der er trådt ind over landets grænser som værende forfulgte, men om mennesker, som har boet i det danske samfund i 10-20 år, som søger dansk statsborgerskab og udmærket – udmærket – er klar over, hvordan det danske retssystem fungerer.

Vi synes, at med hensyn til retspraksis vil lovforslaget sikre, at den store del af vore indvandrere – den langt, langt overvejende del, langt over 99 pct. formentlig – ikke bliver lagt for had på grund af, at nogle ganske få mennesker går over stregen. Så lad være med at blande besættelsestiden og alle mulige andre ting ind i denne debat, for det fortjener den slet ikke.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen vi er jo fra Enhedslisten enige i, at det kan være fuldstændig rigtigt at sige, at folk, der har fået statsborgerskab ved svig, skal kunne fratages det. Det er vi enige i, så det er jo slet ikke det,

diskussionen handler om. Det behøver den socialdemokratiske ordfører ikke gå op og gentage.

Det, der er spørgsmålet, er, om man skal indføre en lov med tilbagevirkende kraft. Det er den diskussion, der er interessant. Hvorfor nøjes man ikke med at gøre den fremadrettet? Hvorfor vil man have den del med, der handler om tilbagevirkende kraft, når man oven i købet selv erkender, at det er ganske, ganske få tilfælde, det handler om? Det må være symbolvirkningen.

Så spørger vi bare: På hvilke andre områder ønsker man at markere, at Socialdemokratiet går ind for lovgivning med tilbagevirkende kraft? Jeg synes, den socialdemokratiske ordfører skal svare, for det er sådan set et meget enkelt spørgsmål.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Tillad mig at begynde på dette sted med at udtrykke min glæde over det systemskifte, der fandt sted med valget den 20. november. Det var en forpint og ofte fortvivlet befolkning, der satte en ideologisk og politisk overklasse fra styret, og der ligger en dyb befrielse og også et håb i det.

Jeg fornemmer i hvert fald, at det menige Danmark tør begynde at løfte hovedet på ny og håbe på en bedre fremtid, hvor dets rolle ikke længere er at være fodskammel for overklassens politiske korrekthed. Jeg vil meget håbe, at vi herinde kan leve op til den tillid, som det danske folk har vist os ved dette historiske folketingsvalg.

Må jeg i forlængelse heraf udtale min glæde over det forslag til lov om ændring af indfødsretsloven, som ministeren forelægger i dag. Det er en begyndelse på at indfri valgkampens løfter til befolkningen, og det tager samtidig fat på et område, hvor forholdene i de seneste årtier har været mest forrygende.

Jeg ved af egen erfaring, hvor forstemmende – ja, hvor forfærdeligt – det har været at læse disse lovforslag, hvor Folketinget flere gange om året meddelte dansk indfødsret til tusinder af arabiske og afrikanske personer, om hvilke det gjaldt, at adskillige af dem ikke kunne tale dansk og var tilsvarende fremmede for dansk kultur og tradition. Forfærdeligt! Og ekstra forfærdeligt, fordi der var tale om en oprørende foragt for noget helt afgørende vedrørende det